

udtalt sig om forholdet mellem gennemførelsen af det indre marked og det kollektive overenskomstsystém, særlig i forbindelse med, at fagforeninger forsøger at indgå overenskomst med udenlandske tjenesteydere.

Nu er der nogen usikkerhed om, hvad kommissæren præcist har sagt, og i hvilken sammenhæng udtalelserne skal ses. Men ud fra det, der har været gengivet forskellige steder i pressen, så vækker udtalelserne ikke desto mindre bekymring på begge sider af Sundet. Bekymringen skyldes, at sådanne udtalelser er med til at så tvivl om det kollektive overenskomstsystém og den måde, hvorpå vi i de nordiske lande fastsætter rimelige løn- og arbejdsvilkår og skaber konkurrence på lige vilkår.

Hverken svenskerne eller vi har lovgivning om mindstelen. Vi har heller ikke et system, hvor vi ved lov lader de mest repræsentative overenskomster gælde for alle. I både Sverige og Danmark sikres rimelige løn- og arbejdsvilkår fortrinsvis gennem de kollektive overenskomster.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Tak for svaret, men det efterlader bare en række spørgsmål, vil jeg sige. Det efterlader først og fremmest dette spørgsmål: Hvordan kan det være, at en kommissær for det indre marked, som man skulle tro havde en vis form for kendskab til reglerne for det indre marked, kan komme med et udsagn om, at i virkeligheden er den svenske og den danske arbejdsmarkedsmodel i modstrid med reglerne for det indre marked?

Jeg synes, det vækker mere end almindelig bekymring for, hvordan vi i fremtiden skal kunne organisere det danske arbejdsmarked, når der på den måde bliver sat spørgsmålstejn ved, om det kan lade sig gøre i samspil med det indre marked. Jeg kunne godt tænke mig at høre, om ministeren har taget det så meget ad notam, at han faktisk sætter sig ind i, om manden har ret. Han burde vide noget om det, men har han ret?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Udtalelserne fra McCreevy, kommissæren, vækker i første omgang opsigt i Sverige i forbindelse med den såkaldte Vaxholmsag, som verserer ved den svenske arbejdsdomstol. Arbejdsdomstolen har netop forelagt to spørgsmål for EF-Domstolen.

Set fra dansk side er det principielle spørgsmål i sagen, om det er foreneligt med EU-rettens

regler, når faglige organisationer konflikter for at opnå overenskomst med en udenlandsk arbejdsgiver.

Derudover har den svenske arbejdsdomstol forelagt et spørgsmål om, hvorvidt nogle særlige bestemmelser i den svenske medbestemmelseslov er forenelige med EU-retten. De regler indebærer bl.a., at konfliktretten er begrænset, hvis der allerede er indgået en overenskomst med en anden svensk fagforening – men det spørgsmål vedrører ikke dansk ret.

Regeringen vil i forbindelse med den verserende sag ved EF-Domstolen komme med et indlæg, som forsvarer den gældende retstilstand vedrørende det kollektive overenskomstsystém, ligesom regeringen vil gøre gældende, at fagforeningers konfliktret er fuldt ud forenelig med EU-retten.

Derudover er der vel næppe grundlag for, at jeg henvender mig direkte til Europa-Kommissionen på nuværende tidspunkt, bl.a. fordi der er nogen usikkerhed om, hvad der rent faktisk er blevet sagt.

Kl. 15.25

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg er i hvert fald glad for, at ministeren og regeringen direkte vil komme med et indlæg til den verserende sag ved EF-Domstolen. Men jeg synes samtidig, eftersom EU-kommissæren trods alt må have en vis form for indflydelse på, hvad der foregår på det her område, at det burde være sådan, at ministeren og regeringen også foretager en direkte henvendelse til kommissæren for at få ham til at forklare det og for at få mulighed for at forklare de danske synspunkter direkte over for ham, som har ansvaret for det indre marked i EU.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil gerne her i Folketinget tydeligt give udtryk for, at vi deler den bekymring, som udtalelserne har givet anledning til i Sverige, og at vi tilslutter os den svenske henvendelse til Kommissionen.

Jeg er også enig med den svenske industriminister, når han giver udtryk for, at det vil være uacceptabelt, hvis alene den omstændighed, at vi og eventuelt andre lande har indrettet vores arbejdsmarked på en særlig måde, skulle give anledning til et grundlæggende angreb på aftalemodellen.